

E. McKinney, Strategic Culture Foundation: Neúspěšný globalistický experiment

- CZ24 News | 23. října 2022

EU: S rychle rostoucími životními náklady a vyhlídkou na zimu bez tepla hněv vůči národním vládám rychle dosahuje bodu zlomu.

Evropská jednota byla vždy sporným pojmem mezi souborem různých zemí, které si historicky nedůvěřovaly a neměly se rády. Síla této vždy pochybné jednoty je nyní testována, protože EU čelí své největší výzvě. **Počáteční nadšení vedoucích představitelů EU pro konflikt s Ruskem v posledních měsících značně opadlo, protože realita jejich směšné a sebe destruktivní války proti Rusku na ně nadále působivě dopadá.**

Nyní, když je dlouhé, horké evropské léto za námi, občané Evropy v obrovských počtech protestují proti svým vládám. Zatímco národní lídři pokračují v poučování svých lidí o nezbytných obětech, které musí přinést na podporu Ukrajiny, stále méně a méně lidí s nimi souhlasí.

S rostoucími životními náklady a vyhlídkou na zimu bez tepla hněv vůči národním vládám rychle dosahuje bodu zlomu. Německo, Francie, Česká republika, Rakousko a Itálie byly svědky masivních rozhněvaných demonstrací, které vážně vyděsily jejich vlády. Do té míry, že se nyní mnozí snaží ustoupit a hledat řešení mimo směrnice EU, Maďarsko a Srbsko odmítly následovat stranické linie a zajistily si své energetické zájmy u Ruska. Zatímco EU požadovala schéma distribuce energie mezi své členské státy, zdá se, že o ni má zájem pouze energeticky lačné Německo.

Německo bylo hlavním ekonomickým příjemcem EU a využilo svého značného vlivu k zavedení tvrdých podmínek vůči slabším státům EU, zejména Řecku, Irsku, Itálii, Portugalsku a Španělsku.

Je pochopitelné, že tyto země se zdráhají dělit o své energetické zásoby se zemí, která s nimi po finanční krizi v roce 2008 projevila jen málo soucitu.

Německý průmysl roky těžil z levné energie z Ruska, což výrazně přispělo k jeho globální konkurenceschopnosti. S nadšením očekával výstavbu plynovodu Nord Stream 2, dokud Amerika nezasáhla a nevynutila si jeho zrušení. Nyní, když němečtí energetičtí giganti usilují o vládní pomoc, aby se vyhnuli bankrotu, kdysi dominantní výrobní sektor čelí úplné destrukci, pokud nedojde k rychlému sblížení s Ruskem. **I kdyby došlo k tomuto nepravděpodobnému scénáři, poškození německé ekonomiky je rozsáhlé a jakékoli zotavení může trvat roky.**

V široce distribuovaném projevu německá ministryně zahraničí Annalena Baerbocková (která jak není žádným překvapením, je další absolventkou WEF – Světové ekonomické fórum) řekla, že bude stát za Ukrajinou bez ohledu na to, co si myslí němečtí voliči.

Upřímnější překlad by byl, že podporuje globalistickou agendu WEF a že zájmy německého lidu nejsou brány v úvahu. Pokud by se starala o ukrajinský nebo německý lid, pokusila by se zastavit válku, ale mír a zachování životů Evropanů nejsou jejími cíli.

Bez ohledu na to, jak odpudivé bylo její prohlášení, přesně odráželo pocity všech lídrů EU. Dokonale reprezentuje svou voličskou základnu, ale tím voličem není německý lid, jsou to globalisté.

Příkladem toho, jak směšně nešikovná a odtržená od reality je EU, lze nalézt v jejich výzvě k cenovému stropu pro dovoz ruské energie. Přesně to, jak si myslí, že na to Rusko zareaguje, vyžaduje, abychom uznali, že vůbec mají schopnost myslet. Jak správně poukázalo několik zemí, Rusko prostě zastaví veškeré dodávky energie. Mnozí, mezi nimi i francouzský prezident Macron, požadovali cenový strop pro veškerý dovoz energií, nejen pro ty ruské. Zatímco Americe vyhovuje evropský cenový strop pro ruskou energii, důrazně se staví proti tomu, pokud jde o dovoz energie z USA. Zničení Evropy, cenného přítele a spojence, je pro Ameriku v pořádku, pokud z toho bude profitovat.

Zatímco stále rozzlobenější občané požadují, aby jejich vlády upřednostnily národní zájmy před ukrajinskými, do značné míry jim uniká podstata.

Zájmy Ukrajiny nebyly nikdy brány v úvahu, konflikt byl vždy o posedlosti Ameriky zničit rostoucí Rusko. Obyvatelé Ukrajiny jsou pouze vedlejšími škodami v tom, co je v podstatě jen další válkou bankéřů za zájmy globalistických finančních mocností. Jak Evropané nyní opožděně začínají chápat, jsou také považováni za další vedlejší škody při prosazování této globalistické agendy.

Žádný z evropských lídrů nemá řešení krize, do níž před pár měsíci tak nadšeně zatáhli své země.

Studené sprchy a spartánský energetický příděl nejsou řešením problému, které lidé chtějí slyšet. Kázání, že musí obětovat svou budoucnost pro Ukrajinu, funguje lépe v horkých letních měsících než v hrozící studené, velmi chladné evropské zimě.

Brutální zima nespokojenosti je pro Evropu nevyhnutelná, protože teploty klesají a horký hněv se zvedne proti politikům, kteří zaprodali zájmy svých zemí globalistům. Můžeme očekávat, že v celé Evropě budou padat vlády, protože hněv veřejnosti se stane nekontrolovatelným.

Otřepané fráze loutkových lídrů Klause Schwaba už nebudou uklidňovat vymrzlé hladové Evropany.

Panika je cítit nejen v evropských kruzích, ale také USA jsou hluboce znepokojeny silou evropské jednoty, či spíše jejím nedostatkem. Biden opakovaně nabádal Evropany, aby zůstali jednotní ve své zástupné válce proti Rusku. Biden se obává, že jakákoli odchylka od jeho sankcí proti Rusku způsobí rozkol v bloku.

Vzácný okamžik jasnosti od senilního prezidenta USA.

Spojené státy velmi pozorně sledují nepokoje v Evropě. Při studiu výsledků své práce vidí, že zatímco mezi západními loutkovými lidry skutečně narůstají rozpory, jednota mezi národy evropských zemí ve společné věci jen sílí. Nedávný protest farmářů v Holandsku podpořili farmáři ze všech evropských zemí v demonstraci skutečné jednoty proti globalistické agendě.

Jednotné přeshraniční protivládní hnutí není evropskou jednotou, kterou Biden nebo váleční štváči z NATO měli na mysli. Zjistí, že ovládat zkorumpované evropské globalistické politiky je snazší než ovládat miliony našťvaných, prochladlých a hladových občanů.

Démonizace Putina jako autora všech evropských strastí možná fungovala na začátku konfliktu, ale už ne. Žádná z mnoha demonstrací, kterých jsme svědky, není namířena proti Putinovi nebo Rusku, terčem hněvu jsou vlády, hněv je namířen silně proti vládám, které zaprodaly suverenitu svých národů globalistické/americké elitě.

Je pravděpodobné, že Putin je mezi informovanými Evropany populárnější než neschopné loutky, které zašlapávají své vlastní lidi do země. Zatímco se nyní zastavil tok energie z Ruska do Evropy,

Putin má v rukávu ještě více karet. Uran, hnojiva a potraviny, kromě mnoha dalších nezbytných věcí, jsou prozatím stále dodávány do Evropy. Zničení Evropy není v zájmu Ruska, Putin neobviňuje lidi, jen doufá, že se probudí a poznají skutečného nepřítele.

Nadcházející měsíce budou v Evropě dobou velkých otřesů a velké utrpení je nevyhnutelné pro miliony lidí obětovaných jejich vládami na oltář globalizace.

Jak dlouho může EU zůstat jednotná, je velká otázka, málokdo v Evropě by byl smutný, z jejího zániku. To, co mnozí zprvu považovali za ušlechtilý podnik, se nyní ukázalo jako nedemokratická instituce, která se neodpovídá lidem, ale korporátní oligarchii, která nemá žádnou příslušnost k žádnému národu.

Na tragédii, kterou je ukrajinský konflikt, může být ještě něco dobrého.

Pokud evropské země mohou obnovit svou národní suverenitu vystoupením z široce opovrhované EU, byly by osvobozeny od globalistické kontroly a mohly by pokojně prosazovat své vlastní legitimní národní zájmy. Tak, jak to má být, tak, jak to chce většina Evropanů.

Silná hnutí „Exit“ existují ve všech členských zemích již léta, zejména Itálie a hnutí Holandska mělo obrovskou podporu veřejnosti. Britský „Brexit“ ukázal, že to lze provést navzdory nesmírné propagandě proti brexitu, v referendu lidé odhlasovali odchod. Ve světle nedávných událostí by referendum o vystoupení z EU ve většině zemí pravděpodobně uspělo.

EU je neúspěšný globalistický experiment, nikdy nenabízela víc než jen předstírání skutečné demokracie, na nikým nevoleném vrcholu, vždy byla technokracie ručně vybraných korporátních frontmanů.

Neschopností a korupcí zničila ekonomiky všech svých členů. To způsobilo chaos a sociální nepokoje v komunitách, násobené masovou imigrací do zemí, které si to nepřály.

Zasahovala do vnitřních záležitostí členských států daleko nad rámec pravomocí, které jí byly uděleny. Ujala se sepsání nových zákonů, které mají přednost před vlastním justičním systémem v zemi. To vytvořilo absurdní nové vrstvy byrokracie a předpisů, díky nimž je evropské podnikání celosvětově z velké části nekonkurenceschopné.

Nyní je ovládána WEF a stoupenci Klausa Schwaba, kteří prosazují Velký reset a jako krok k němu považují konflikt na Ukrajině. Pronesená prohlášení, jako ta, která učinila Annalena Baerbocková, o tom, kde je její loajalita, by měla všechny Evropany pobouřit a měla by je také osvětit.

Události letošní zimy mohou dobře určit budoucnost Evropy na příští století. Jestli to bude Evropa spojená s Ruskem jako mírovým obchodním partnerem, nebo globalistická pekelná díra třetího světa, o tom rozhodnou činy evropských národů v nadcházejících měsících.

[ZDROJ](#)

přeložila Janinna